
 W NIEDZIELĘ DNIA 24. LISTOPADA 1805.

Z Wiednia d. 13. Listopada.

Gdy dowiedziano się o zbliżeniu Francuzkich wojsk aż do St. Pölten, udała się z 3 wyższych stanów, z prezydenta miasta i 2 magistratowych radców złożona deputacya, za danem wcześnię ieszcze naytąskawszem pozwoleniem Nayjaśnieyszego Monarchy naszego, do Francuzkiego obozu, dla oświadczenia dowodzącemu jenerałowi: iż Jego Cesarska Austryacka Mość chcąc ochronić mieszkańców stolicy od nieszczęść wynikających z obony, poleca ich w zupełnem zaufaniu wsparciałości i sprawiedliwości Cesarza Jmć Francuzow. Upoważniony od J. C. K. Mci nadworny kommissarz oznaymił też uczucia tuższymi mieszkańcom, które oni z winną wdzięcznością przyjęli.

JW. Nadworny kommissarz poczynił oraz potrzebne środki do przygotowania żywności dla wojska Francuzkiego, i utrzymania porządku i ustaw. Pod d. 9 Listopada ieszcze wydane zostało obwieszczenie, w którym mieszkańcy wezwani zostali do nayściślejszego wykonania rozkazow, które publicznie urzędnicy w imieniu krajowej administracyi wydadzą. Dla tem pewnieyszego poznania będąci urzędnicy wcześnię swojego urzędowania no-

sić na lewem ramieniu czerwone z białem kołorem szarfy.

W tymże celu i tego samego dnia wydał JW. Kommissarz magistratowi rozkaz, aby nakazał zbrojnemu korpusowi mieyskiemu, żeby zawsze był w gotowości do czynienia służby, i w każdym zdarzeniu nadwierzającym spokojność i porządek na odgłos waltorni pospieszył na wyznaczone dla siebie miejsce, uchwycił złożoną tam broń, uszykował się i czekał dalszych rozkazow. Na miejsce do zgromadzenia wyznaczone 4 płacę w mieście, a 8 na przedmieściach

Dla zapobieżenia niedostatkowi miedzianej i drobney monety w mieście, co iedyne zbytaczney obawie przypisać należy, upoważnił JW. Kommissarz, za pozwolenia J. C. i C. K. Mci, magistrat miasta Wiednia do zrobienia na czas teraznieyszych okoliczności papierowych zdawkowych pieniędzy po 12 i 24 kr. aż do milliona ryńskich, które mają być rzemieślnikom za bankocetle wymieniane, w wszystkich kassach i opłatach mieyskich zamiast pieniędzy przyymowane i za bankocetle wymieniane, a za zmianą okoliczności na miedz wymienione. Papierki te mają być bez żadney wymowki od każdego

przyymowane, i tylko w zapłacie niżej 6 kr. ma być miedź dawana, co zaś 6 kr. przenosi, powinien je każdy przyjąć i resztę wydać. Papierki te mają napis:

Cedulki pieniężne

Magistratu miasta Wiednia,

12 lub 24 kr.

(Z wyrażeniem powyższego rozkazu, iż ma być wszędzie brane, a potem na miedź wymienione, &c. z podpisem jednego radcy.)

Dla oświecenia Publiczności względem terażniejszego położenia rzeczy, wydane zostało pod d. 11 Listopada następujące uwiadomienie:

J. C. K. Apostolska Mość, który podług przyrzeczenia swojego raczył seym Węgierski w Prezburgu osobiście zakończyć, nie mógł dla zaszyłych okoliczności, jak było Jego wola, powrócić do Wiednia, ale pospieszył do Brynu, gdzie później postanowił się być ująć. Tymczasem może Ces. Francuzkie woyska w kroczą do Wiednia; lecz doświadczenie uczy, że ścisłą zachowują karność, i starają się ile możności oszczędzać nieszczęścia woyny. Jednak potrzeba, aby lud zachował się spokojnie, utrzymywał porządek i postępował roztropnie. o co napominam każdego, gdyż J. C. K. Mość dalekim jest, aby przyjął z ukontentowaniem niewczesny zapas, który wystawić może nietylko życie, ale i majątek współobywateli na niebezpieczeństwo, owszem surowo karać każe wszelką w tej mierze zdróżność, który jedynie z najjąkawszej troskliwości otuteyszych mieszkańców odstąpił obrony stolicy.

Rudolf Hrabia Wrabna.

Ażeby strony uwiktane w procellach nie cierpiały dla terażniejszych okoliczności w swoich prawach, raczył zatem J. C. i C. K. Mość przez nadworny wyrok pod d. 31 Paź-

dziernika przeciągnąć 6 tygodniowy rekurs do 3 miesięcy.

Z Brynu d. 16. Listopada.

Z wyraźnego rozkazu Najjaśniejszego Cesarza i Króla Jmć który od kilku dni raczył nasze miasto obecnością swoją zaszczycić, wydane zostało przez prezesa najwyższej policyyney nadwornej kancelaryi, Barona Summerawa, następujące obwieszczenie:

" J. C. i C. K. Mość nigdy nie miał szacowniejszego życzenia nad utrzymanie pokoju: życzenie to znajdowało się nietylko w zasadach Jego rządu, ale i w Jego sercu. Daleki będąc od wszelkich zamiarow nietylko do powiększenia najmniej swoich krajow, ale nawet do żądania wynagrodzenia za poczynione w Lunewillu i Ratyzbontie dla Europy ofiary, nie żądał jak tylko żeby Cesarz Francuzow ożywiony tym samym duchem i dobrze zrozumianą i łagodną polityką, powrócił do granic układu Lunewilskiego pokoju. Kogokolwiek szczerze interesuje los Europy, uzna w tem żądaniu sprawiedliwość i umiarkowanie. Wierny takowem zasadom był J. C. K. Mość w każdym momencie terażniejszey woyny gotowym przychylic się do pokoju, i wczasie najsławetniejszych zwycięstw iednakowo byłby myślał i czynił, tak w razie przeciwnych okoliczności. Jakoż mniemał J. C. K. Mość, iż w rzeczy samey ten wielki i piękny moment pojednania się i przywroczenia szczęśliwości ludom nie jest dalekim, gdy Cesarz Francuzow w wielu razach z podobnemi publicznie oświadczał się uczuciami, i z C. K. jenerałami, których los woyny do iego wtracił niewoli, wyraźnie w tymże mówił duchu. Zawierając zupełnie takowem oświadczeniom i czyniąc zadosyć iedynem swoim życzeniom, aby odwrócić od drogiej Jego sercu stolicy Wiednia grożące nie-

bezpieczeństwo, a od dobrych i wiernych o-
gółem poddanych uciski dłuższej wojny,
wysłał J. C. K. Mość swego Feldmarszałka lei-
tnanta, Hrabiego Giulay, do głównej kwatery
Cesarza Francuzow, aby w swoim i Jego
Sprzymierzeńców imieniu, powziąć potwier-
dzenie tych pokojowych uczuciuw i dalsze w
tey mierze myśli Cesarza Napoleona, tudzież
negocjowania o poprzedzające spolne układy
pokoiu, zawieszenie oręża. Lecz nadzieje J.
C. K. Mei nie są dopełnione. Za podstawę kil-
ketygodniowego tylko zawieszenia oręża żądał
Cesarz Francuzow:

" Aby sprzymierzone woyska do swe-
go kraju powrocily, aby insurekcyja Węgier-
ska była rozpuszczona, i aby Weneckie Xię-
stwo i Tyrol były armii Francuzkijey tymcza-
sowo utlapiene. „

Ciła Europa uzna sprzeczność między
temi żadaniami i poprzedniczymi Cesarza Fran-
cuzow oświadczeniami! J. C. i C. K. Mość
dopełnit w pierwszym tym kroku świętego
obowiazku swojego Serca. Lecz rozumie, iż
znieważyłyby ciężko siebie samego, honor swey
Monarchii, honor swojego Domu, sławę do-
brych i wielkich swoich ludow, znieważyły-
by najwyższy interes stanu przed współczes-
nymi i potomnością, gdyby nie pamiętając na
wysokim swoym obowiązku utrzymania całości
w momentalnym i przemijającym nieszczęściu,
mógł się skłonić do zewolenia na przedługodne
warunki, które zadatyby bolesny cios Jego
Monarchii i zrobiłyby szczerbę w stosunkach
z wszystkimi przyjaźniami krajami. J. C. K.
Mość chciał i chce szczerze pokoiu; lecz ni-
gdy nie postawi się w bezbrozonym stanie, któ-
ryby Jego i Jego lud zostawił dowolnemu roz-
ządzeniu potężnego nieprzyziaciela. W takich
tedy okolicznościach nie pozostaie J. C. K. Mei
jak z wielkimi i niepokonanymi jeszcze zro-
dłami, które w sercach, majątku, wierności

i sił swoich ludow zaaydaie, przyłączyć się
do nieostabionych jeszcze sił Jego wysokich
Sprzymierzeńców i Przyziaciół, Imperatora
Rossyyskiego i Króla Pruskiego, i w tym mo-
cnym i iedynym związku trwać poty, poki
Cesarz Francuzow z uniarkowaniem, które
iest najpiękniejszym wieńcem wielkiego Mo-
narchy, nie zezwoli na warunki pokoiu, któ-
reby nie wymagały ofiary z narodowej sła-
wy i niepodległości potężnego państwa. „

Zdarzenia wojenne.

Od armii pod rozkazami Arcy Xcia Jmć
Karola, ministra wojny, zostającey, nade-
szły następujące doniesienia:

Gły C. i C. K. armia odparła z tak wy-
trwałem mężstwem i szczęściem powtorzone i
regie ataki Jenerała Masseny na końcu Paź-
dziernika, cofnęła się Francuzka armia w no-
cy i Listopada ku Weronie i zostawiła na u-
plac boiu. Arcy Xżę Jmć korzystał z tego
pomyślnego momentu dla uskutecznienia przed-
sięwzięcia, które z powodu położenia rzeczy
w Niemczech i podług wszelkiej rachuby nie
podobaa było dłużej zwłóczyć, a może w
innym momencie, z przyczyny stojącego w
pobliskości nieprzyziaciela, z wielką nastąpiłoby
musiało strata; cofnął się przeto i Listopada
w nocy, da czego poczynione już były wszy-
stkie przygotowania, i cofnął się bez naj-
mniejszej przeszkody aż do *Montechio*.
maggiore. Nieprzyziaciel postrzegł to dopiero
o godzinie 9 z rana nazajutrz; ścigał potężnie
tylną naszą straż, ale bezskutku. Arcy Xżę
Jmć cofnął się powolnym marszem aż za rze-
kę Piawę, i obierze sobie stanowisko, jakie-
go położenie rzeczy w Niemczech wymagać
będzie.

Z Berlina d. 9. Listopada.

Arcy Xże Austryacki Antoni powrocil
d. 6 t. m. z Potsdamu do inteynszey stolicy i

stał u Hrabiego Metternicha, posła dworu Wiedeńskiego. Wspomniany Arcy Xzę oglądał w przeszły czwartek zamek i pałac Królewski, akademię wojskową, zbrojownię, teatr opery, rękodzielnie porcelany i nadgrobiek Hrabiego Mark. Był potem na obiedzie u Xcia Pruskiego Ferdynanda w Bellevue. Wieczorem o wpół do 6tej odwiedził go Król Jmć, poczem tenże Arcy Xzę udał się na teatr do loży Królewskiej na bokn będącej; iadł wieczera u Hrabiego Metternich, posła Cesarskiego, i wyjechał potem o godzinie 10 do Drezna, skąd po krótkim zabawieniu, myśli powrócić do Wiednia.

Xzę Henryk Pruski, P. Müllendorff, Jenerał Feldmarszałek, Baron Hardenberg i Hrabia Haugwitz, ministrowie gabinetowi i stanu, P. Reck, minister stanu, P. Elsner Jenerał, Hrabia Kalkreuth Jenerał jazdy, przybyli z Potsdamu do tutejszey stolicy, a Baro Schrötter, minister stanu z Królewca. — Wyjechał tu także Hrabia Baudissin, poseł Duński z Lubeki. — Hrabia Löwenhielm, Półkownik i Jenerał adjutant Szwedzki, wyjechał z tutejszey stolicy do Stralsundu.

Xzę Dołgoruki i P. Uwarow Jenerałowie leitnanci Roslyyscy, tudzież Xzę Trubetzkoj szambelan Roslyyski wyjechali do Drezna, a Hrabia Tolstoy, Jenerał leitnant Roslyyski, do Szweryna.

Z Treuenbrietzen d. 5. Listopada.

Dnia dzisiejszego o wpół do 6tej z rana przybył tu Imperator Jmć Roslyyski, który w nocy po godzinie 1 z Potsdamu wyjechał. Pojazd szedł z wolna, i leib-stangret Monarchy tego dawał znak ręką, ażeby się uciżono, gdyż Imperator Jmć zasnął. Tym czasem zaledwo pojazd stanął przed pocztą, obudził się Monarcha, i Hrabia Tolstoy, pierwszy szambelan, siedzący po prawey ręce Imperatora Jmci, zapytał się o nazwisko miejsca

P. Ribbach radcy woiennego i poborowego z Potsdamu, który wyjechał przodem dla przygotowania tego wszystkiego, co do podróży potrzeba, a który przed domem pocztowym czekał na Imperatora Jmci. Po danej odpowiedzi i zapytaniu się, czyli Imperator Jmć w tym ostatnim nadgranicznym Pruskim mieście nie rozkaże czego, kazał Monarcha otworzyć drzwi u pojazdu i wysiadł ile że leib-stangret zsiadł z koźła i pojazd nasmarować wypadało. Dozwolił Imperator Jmć, ażeby mu radca Ribbach poświęcił po wschodach, i zaprowadził do pokoju, za co bardzo grzecznie podziękował. Gdy się zapytano Monarchy, czyli co ciętego nie wypicie, kazał sobie podać filiżankę kawy, a Hrabia Tolstoy filiżankę herbaty. Pod czas smarowania pojazdu, rozmawiał Monarcha i po Niemiecku z radcą Ribbach, zapytał się go, iak daleko do Weimaru, i iaka droga; czyli w najbliższym pogranicznym mieście Saskim jest załoga Saska, i tym podobne czynił pytania; oświadczył potem, iż *nie piękniejszego nad wojsko Pruskie widzieć nie można.* *Podziękuy W Pan wielce Królowi Jmci odemnie,* dodał Imperator Jmć. Dowiedział się także w tutejszym mieście, iż radca stanu Gerway, wyprawiony gońcem z Braunau, nie znalazłszy Imperatora Jmci w Weimarze, przejechał tedy przeszley nocy do Potsdamu. Gdy już wszystko do dalszey podróży przysposobiono, nie chciał Imperator, ażeby mu radca Ribbach poświęcił; przed wsiadaniem do pojazdu powtórzył Monarcha głośno: *Podziękuy W Pan wielce Królowi Jmci!* Hrabia Kalkreuth, Jenerał, wyjechał przodem z Majorem Zechen, Jenerał adjutantem swoim aż do pierwszej stacyi Saskiej, gdzie czekał na Imperatora Jmci, który żegnając się, rozrzewniony aż do łez, uściskał tego starego i zasłużonego wojownika. — Ludz-

kość i uprzejmość Imperatora Jmci, które się tak w całej jego postaci, iako też we wszystkich co mówi, okazuje, ziednały mu wszędzie powszechnie przywiązanie.

Z Petersburga d. 24. Października.

Wiadomość przed 3 dniami przez Imperatorskiego gońca tu przywieziona o przystąpieniu Króla Pruskiego do związku monarchstw ufilujących przywrócić pokoy w Europie, sprawiła powszechnie i przyjemne wrażenie. Nie do uwierzenia, iak powszechnie w tym mieście (gdzie pospolicie zdarzenia polityczne Europy, publiczność nie tak bardzo obchodziły, iak w wielu innych państwach, których los od wpływu ich zależał) względem tego zdarzenia iednogodny odgłos, iak gdyby od razu elektrycznego dał się słyszeć, to jest odgłos radości, że układ naszego Najukochańszego Monarchy względem spokojności Europy przez to coraz bliższym jest swego skutku. Za dowód rzetelności tego odgłosu, który wszystkim krokom naszego ukochanego Monarchy towarzyszy, godzi się wspomnieć o następujących czynach w dzień wyjazdu Imperatora stąd do armii zaszytych. Cerkiew, w której Imperator przed swoim wyjazdem Mszy słuchał (co on zwyczajnie przed każdą podróżą czyni) napełniła nadzwyczaj wielka liczba ludzi ze wszystkich klas, właśnie iak gdyby się na to umowili, dla uproszenia Najukochańszemu Monarsze szczęśliwey podróży, i dla jego pożegnania. Gdy już Imperator z Cerkwi wyszedł, zbiegało się jeszcze mnóstwo ludzi do tejże Cerkwi. Ubogim obitą rozdawano iakmużnę. Hrabia Szeremetiew postął tego dnia 10,000 rublow do więzień, dla wykupienia nieszczęśliwych dłużników; pewien nieznaomy uwolnił 17 w tym sposobie nieszczęśliwych, a wieczorem pewna dama opłaciła długi za 14 jeszcze uwięzionych.

Szambelan i Sekretarz stanu Witowfow oznajmie przez tuteysze gazety, że wydział nauki prawa na rozkaz Imperatorski ustanowiony, przyymie co sobota od 3 do 6 godziny zgłoszenie się tych, którzy od niego chcą zasięgać rady. Członki tego wydziału mają za cel, nie dla iakowych osobistych korzyści, ale iedynie przez miłość ludzkość udzielać rady tak miętym iako i ubogim osobom mającym interesa prawne, a nie posiadającym potrzebnych do tego wiadomości. Pomienione członki podchlebnią cieszą się nadzieją, że osoby miętne korzystające z tego ustanowienia, za święty obowiązek sobie poczycią los cierpiącej ludzkości przez składki polepszyć. Niemiętni żądając rady od wydziału, mają złożyć zaświadczenia ubóstwa od swoich spowiedników, albo dozorców policyi, którym bezpłatnie udzielona będzie rada.

Z Hagi d. 6 Listopada.

Stychać, iż poseł Szwedzki Hrabia Löwenhielm w krótcie ijad wyiedzie. Departamentowemu rządowi Bawsko brabandkiemu w Herzogenbusch doniesiono, że 30,000 woyska Francuzkiego do naszej Ropley ciągnie.

Z Heidelberga d. 20. Października.

Tuteysza wszechnica wśród zamieszek wojny na południu, i przygotowań w Niemczech północnych, cieszy się szczęściem nie naruszoney spokojności. Ngwo przyzwani nauczyciele (pomiędzy inneni w wydiale prawa: Thibaut i Martin — w Historji: Wilken — w Historji naturalney: Kastner) już tu przybyli, i w krótcie otworzą swoje nauki. Liczba uczących się, a szczególniey z Niemiec północnych, Roslyi i t. d. co dzień się pomnaża. W kilku dniach pokaże się tu pismo P. Akermana pod tytułem: *Nauka Galla o mózgu, czaszce i organach, z doświadczeniu rozważana i zbiana.*

Z Roitzenburga d. 10. Listopada.

Wczoray w południe nadszedł tu sztafetą rozkaz, ażeby woyska Rossyyskie tu pod rozkazami Hrabiego Ostermann znajduce się, dziś rano o godzinie 7 przez Elbę do Luneburga się udały. Chociaż od 14 dni przeszło 2000 ludzi i 100 koni tu na kwaterach stojące, dla niektórych tutejszych obywatelów były uciążliwe, widac jednak było, że mieszkańcy z żalem się z nimi żegnali.

Dziś rano o godzinie 4 uderzono w bęben do marszu; o 7 połącznawszy się żołnierze po bratersku ze swemi gospodarzami, stanęli kompaniami w gotowości do marszu, a o 8 godzinie wyszli przy muzyce i pięknem śpiewaniu. Prawie wszyscy mieszkańcy odprowadzali tych dobrych ludzi piechotą, konno i w pojazdach aż do Elby, a wielu żołnierzy w marszu jeszcze czule dziękowali gospodarzom za dobre przyjęcie. Tak zaś wesoło maszerowali, jak gdyby z tamtej strony Elby swą oyczyznę widzieli.

Jutro spodziewamy się jeszcze większej liczby Rossyyskiego i Szwedzkiego woyska.

Z Augsburga d. 1. Listopada.

Zeszłej nocy mieliśmy tu jak na terazniejszą porę roku nadzwyczajne zimno.

Stojące tu od 8 dni w okolicach naszych 5 batalionów Wirtemberskiej piechoty i 1 regiment jazdy otrzymały dziś rano nagle rozkaz udania się do Bawaryi. Są to bardzo piękne woyska.

Deputacya magistratu naszego miasta udała się wczoray do będących tu 15 deputowanych trybunatu, z których 3 członki odwiedzili nawzajem magistratowych radców w urzędowym nawet swoim ubiorze. Niektórzy utrzymują, że przy sekretarzu stanu Francuzkim P. Maret, który przed kilku dniami przejeżdżał przez Augsburg, miał się znajdować Margr. Luchefini, czemu jednak wierzyć nie można.

Podług wiadomości z Fürthu, tameczny Król. Pruski bank ma się przenieść do Hof.

W Bawaryi wystawiają teraz 2 korpusy strzelców, każdy z 1000 ludzi złożony.

Dnia 3. Listopada.

Onegdaj wieczorem powróciła wystana od tutejszego magistratu do Cesarza Jmć Napoleona deputacya z 22 senatorów i 2 radców składająca się, która miała szczęście w Mühl-dorfie nad Innem J. C. Mość zastać, i być Mu przedstawioną. Przekładała Mu ciężar wielkiego kwaterunku, wielkie koształożone na szpitale polowe, i prosiła najusilniej żeby zaniechał planu wzmocnienia miasta Auszpurga zwłaszcza, że to miasto Rzeszy w samych murach zamknięte, z handlu tylko i rzemiosł się utrzymuje. Wystuchawszy Cesarz z uwagą deputacyą, oświadczył, iż wprawdzie geograficzne położenie miasta wymaga tego, ażeby składy armii w niem umieszczone, i dla bliskości Tyrolu dostateczną obroną byto opatrzone; lecz wcale nie jest zamiarem przeobrazić go na twierdzę, ale tylko w takim stanie obrony postawić, ażeby wraz z potrzebą lekkiemu korpusowi tak długo oprzeć się mogło, pokiby woyska na odsiecz nie pospieszyły. Rękodzielnie i inne rzemiosła około miasta będą ile możności oszczędzane. Z resztą dodał Cesarz, że po 14 dniach może i te środki przeczorności nie będą potrzebne. Nakoniec zalecił Monarcha deputacyi, aby te jego myśli swoim współobywatelom oznaymiła.

Tym czasem zamurowano już 5 bram małych tutejszego miasta, i miejsca przez żołnierzy miejskich zajęte, jak najprędzej uprzątnione być muszą, bo właśnie tam inżynierowie Francuzcy swą baterią zakładają. Do kosztów, i takich tutejsze lazarety wyciągają, musi się wiele stanów cyrkularnych, w przeciągu 24 godzin przyłożyć.

(1125)
Z Ratysbony d. 4. Listopada.

Wczoray przybył do tuteyszey okolicy a Ingolstadt Jen. Barraguetey d'Hilliers z iednym korpusem z kilku tysięcy dragonow złożonym. Żołnierze rozłożeni zostali w przyłegłych wsiach Bawarskich na prawym brzegu Dunaju. Sam Jen: wyjechał w mieście w domu pod 3 hełmami, i był na obiedzie u Elektora Arcykancelerza Rzeszy. Dzisiaj udał się ten korpus do Straubingi dla złączenia się z armią wielką. Nasza neutralność ściśle jest szanowana.

W czasie bawienia się tego woyska w okolicy tuteyszey, dały się postrzegć Austryackie patrole, tak na pagórkach lewego brzegu Dunaju, i w samym mieście, a te były od korpusu pod Wzhlöndchen stojącego, które jednak po kilku godzinach oddaliły się, nie otrzymawszy żądanej od miasta kontybutcyi.

Wielka armia Francuzka miała się już pod Linz posunąć.

W Monachium wielu uczonych miało audyencyą u Cesarza Napoleona, któremu sławny Hydraulik Wiebeking ofiarował swe dzieła.

Od brzegow Menu d. 4. Listopada.

Armia Francuzka ma tak jak w wyprawie do Egiptu, drukarnią polową przy sobie. Dyrektorem iey jest P. Lewrault z Strasburga, który w wyprawach Włoskich potykał się jako kapitan dragonii i był raniony pod Marengo.

Baron Feltz, poseł Austryacki, przybył do Kassel d. 4 Listopada.

Do niepewnych wiadomości należy: że Xżę Murat ma się udać z ważnemi zleceniami do pewnego znacznego dworu w Niemczech.

W Bawaryi z przybycia Ces. Fran. ministra intereffow zagranicznych i Sekretarza

stanu P. Maret do Cesarskiej główney kwatery, wnoszą, że podobno rozpoczną się dyplomatyczne czynności, i że nawet o zawieszenie broni miano już traktować.

Liczbę woysk teraz wojujących mocarstw i do tey wojny wystawionych oznaczają iak następuje: Francya ze swemi sprzymierzeńcami 560,000; Austrya 380,000; Rosya 230,000; Szwecya 24,000; Anglija 46,000. Też same mocarstwa mają w odwodzie: Francya (licząc mających bydź wybranych rekrutow) 230,000; Austrya 130,000; Rosya 420,000; Szwecya 26,000; Anglija 54 000. Na koniec, dla utrzymania neutralności Prussy, Daniia i Hessen wystawiają 380,000. Liczba wszystkich woysk 2,580,000, która rachując na jednego żołnierza na żołd, odzież, pożywienie, furaz tylko po 3 fr. wynosi wydatku na ieden dzień 7,740,000 fr.

Z Bazylei d. 26. Października.

Wczoray przednia straż korpusu Marsz. Augereau przeszła za Ren po moście wystawionym na statkach przy Hunningen. Składa się ona z strzelcow konnych, dobrze utrzynych i uzbroionych. Dziś rano przeszła za nią pierwsza kolumna, która dąży do Fryburga w Bryzgowii. Niemożna pewnie wiedzieć sily korpusu Marsz. Augereau; jedni podają go do 15, inni do 20, inni znowu do 25,000 ludzi. Zapewniają, iż iak tylko armia ta przydzie za Ren, most na statkach rozebrany i przeprowadzony zostanie niżej pod Brisak.

Kupują w Szwajcaryi bardzo wiele koni i prowadzą do Francyi.

Stuttgardu d. 4. Listopada.

Xżę następcą elektorstwa Bawarskiego, przejechał wczoray przez Canstadt dla udania się do Augszpurga, a stamtąd do Monachium.

W tem samym czasie, kiedy Marsz. Augereau postępuje z częścią swego korpusu ku czarnemu lasowi i kraiom Fürstenberga, iego

prawe skrzydło dąży ku granicom Szwaycaryi, przez Seckingen i Waldshut ku jeziorowi Konstancyeńskiemu.

Z Medyolanu d. 25. Października.

Wyrok Wicekróla wydany podd. 21 t. m. zawiera: 1) Iż pensye należące się duchownym zakonnym i świeckim mają być płacone z Mont-Napoleon. 2) Od ogłoszenia niniejszego wyroku zacznie się wypłacanie zaległych pensy od 1 Lipca do ostatniego Września. 3) Na przyszłość wypłacana będzie takowa pensya co pół roku, równie iak należytość wierzycielom stanu.

Inny wyrok pod tymże dniem ściąga się do urzędzenia marynarki.

Z Lipska d. 9. Listopada.

Wiadomość o podpisany na d. 3 t. m. ściślejszym między Rosją i Prusłami związku potwierdza się z tym dodatkiem, że i dwór Wiedeński do niego przystąpił. Stąd spodziewają się szczęśliwego wypadku dla pokoiu i całej ludzkości. Król Pruski minister gabinetowy Hrabia Haugwitz gotował się d. 11 t. m. do wyjazdu do głównej kwatery Francuzkiej, w celu traktowania o pokoy i ofiarowania Cesarzowi Jmci Francuzow pośrednictwa zbroynego pod pewnymi warunkami. Lunewilski traktat ma być całkowicie utrzymany. Czas okaże jaki skutek te uśiłowania zrobią.

Król Szwedzki, sprawujący interesa P. Netzel, który z Drezna wyjechał, znajduje się teraz w Weimarze, gdzie czeka na dalsze rozkazy swiego dworu.

Z Hanoweru d. 8. Listopada.

Sędzia nadworny P. Bremer i radca P. Meding wyjechali d. 6 t. m. rano w deputacyi od krajowego kolegium do Berlina przez Hildesheim, gdzie zaczekaią na Xcia Brunswickiego; nim się w dalszą do Berlina udadzą drogę. Poseł Hanowerski w Berlinie, radca

woienny Ompteda znajduje się także w Hildesheimie.

Kommissoryat woenny Pruski płaci dla woyska w Hanowerskim stojącego: za himt żyta 1 talar 4 dob. gr. (zł. p. 7), za himt owsa 8 dob. gr. (zł. 2) w pieniądzech Pruskich. Wszystkie inne potrzeby kray zastępuje. Domy pańskie wolne są od kwaterunku.

Regiment piechoty Arnima wkroczył w części do Celle. Powiadają, że armia Pruska w kraiu naszym ma wynosić przeszło 30,000 ludzi.

Dla armii Pruskiej częścią już w kraiu elektorstwa tuteyszego będącej, częścią mającej jeszcze przybydź, rozpisano liwerunek w iotey części żywności. Czas zapłaty tego liwerunku później będzie oznaczony. Wyznaczeni już są do tego liweranci i z niemi ugody są zawarte. Liwerunki takowe podług wyrazu rozporządzenia pod d. 4 są nagłe potrzebne, ile że dla kraiu i obywatelow szkodliwych skutkow obawiałyby się wypadało, jeżeliby potrzebnego dla woyska Pruskiego chleba i furazu nie stało, i liweranci przez ociąganie się obywatelow swoim ugodem zadosychnęli uczynić nie byli w stanie. Wreszcie (słowa rozporządzenia) oznajmić obywatelom, że ten liwerunek czyni się na żądanie Pruskie, którego uniknąć nie można, i że dostarczane pod 1 Listopada woysku Pruskiemu żywności przez poddanych, w iotey części przez liwerantow porachowane im będą.

D. 4 wydano od zwierzchności krajowych następujący okólnik: "Gdy nie dawno w kraiach Elekt. Hesseńskiego zabroniono pod konfiskatą wyprowadzać bydło do rzezi; tedy uznaliśmy za rzecz potrzebną wzajemnie tu nakazać, ażebyście w ogólności bydła rogatego, trzody chlewnej, owiec stąd do kraiu Hesseńskiego pod żadnym pozorem nie wypuszczali.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 24. LISTOPADA 1805.

Z Londynu d. 3. Listopada.

Dowiaduemy się, że Hanowerska legija z Deal i Ramsgaty odplynęła wczoray. Także i druga brygada gwardyi pod dowodztwem Jen. majora Finch, jako też i brygada linijowa pod Jen. Paget. Jenerał Don Hanowerską legiją dowodzący, zuaydował się na fregacie Ariadne. Korpus ten złączy się z Roslyjskim i Szwedzkim woyskiem w Hanowerskim kraju.

Onegdaj Lord Harrowby na fregacie Tribune z Jarmutu ku Elbie odplynął. (D. 12 przejechał już przez Hamburg do Berlina.)

Precz 300,000 f. stz. na fregacie Sybilli do Niemiec wystanych, za kilka tygodni jeszcze tam podobną sumę wysła.

Gwardye Angielskie pomnażają (teraz do 10,300 ludzi.

Onegdaj w Chelsea P. Lunardy wypuścił w przytomności Xcia Jerku 4 ball ny z palnym powietrzem w górę.

Z Paryża d. 2. Listopada.

Dnia 3 Brumaire (25 Października) była główna kwatery Marszałka Masseny w Alpo. Dorząd nie nowego nie zasła, a wieści o zasłach potyczkach nie potwierdzają się. Owiadozey rozprawie pod d. 18 zawiera Monitor list Masseny do ministra wojennego.

Dnia 28 Października w wieczor wystąpił 3 Angielskie penisze znouwu machinę ogniową przeciwko flotyli Bulońskiej, którey wystrzał żadney nie uczynił szkody.

W Genul wypuszczono na wolność wszystkie osoby, które dawały za polityczne mniemania uwięzione, lub sądownie ścigane były.

Z Monachium d. 2. Listopada.

Codziennie przybywają tu przez Augsburg i Donauwet świeże z Francyi woyska, to jest wyleczeni, nowozaciężni i ochotnicy. Goścince są niemi ciągle zapełnione, a wsie Bawarskie pobliskie gościńców z wszystkiego ogołoczone, co jest zawsze skutkiem, gdy wielka armia bez magazynow maszeruje. Cesarz Napoleon bardzo się tu przystępnym okazał. Uważano tu, iż w wszystkie jego portrety i medale bardzo mało, albo wcale nie są do niego podobne.

Z Szwecji d. 9. Listopada.

Roslyjski Jenerał Hrabia Tolstoy powrócił tu onegdaj z Berlina, i udał się wczoray z Roslyjskim postem P. Alopeus do Króla Jmé Szwedzkiego do Stralsundu, dokąd pojechał także Major brygady Hr. Woronzow. D. 13 powroci Jenerał Tolstoy z Stralsundu do Szwecji. Czeka tu na niego jego adiutant

Hrabia Nariszkin i Szwedzki kapitan Baron przy Lauenburgu przez Elbę i idzie do Lüneburga. Boye, który znajduje się przy jego głównym sztabie. Wczoraj przejeżdżał tedy z Berlina Rosslyyski radca stanu P. Oubril z zleceniami do Londynu. (Przebył już przez Hamburg.)

Z Rzymu d. 20. Października.

Pierwsze członki ministerium udają się często do Castel-Gandolfo, gdzie Oyciec S. ciągle bawi.

Podług rozkazu Oyca S. nie wolno z kraju naszego wywozić zboża, mąki i owsa.

Z Kopenhagi d. 9. Listopada.

Xzę Jmć następcą tronu zapadł nagle na zdrowiu, co wszystkich w największym porażało smutku; Bogu jednak dzięki zniknęła boiaźń, Xzę Jmć wyszedł z niebezpieczeństwa.

Xzę Holsztein-Beck pojechał do Xięstw Niemieckich, a dyrektor wydziału zagranicznych wiazekow Hrabia Bernstorff, powrócił do tutejszey stolicy.

D. 6 t. m. Doktor Gall udał się stąd do Kiel.

Z Lauenburga d. 10. Listopada.

Dziś rano przeszła przednia straż woyska Rosslyyskiego pod dowództwem Jen. Ostermanna

Przednia straż woyska Szwedzkiego pod Półkownikiem Cardell tuż za przednią strażą Rosslyyską ciągnie przez Elbę.

Półkownik prowadzący z Rygi kozaków Dońskich, pod czas burzy na morzu, nieszczęściem z wielu kozakami życia postradał. Na mieyscu jego obiał nad kozakami kommandę adjutant P. Benkendorff.

Z Westfalii d. 8. Listopada.

Król. Pruskie woysko wielkim teraz jest w Westfalji poruszeniu. Kierunek jego zmierzka ku granicom Hollenderskim. Będące teraz w poruszeniu woysko Pruskie wynosi do 180,000. Oczekują w Oldebergskim korpusu Rosslyanow i Prusakow, nad którymi dowództwo ma obiał Jen. Falkentb.

Z Madrytu d. 14. Października.

Woysko w Kadyx było d. 8 t. m. w poruszeniu, i powszechnie rozumiano, że eskadra tameczna następującej nocy wyjdzie pod żagle. Poźniejszy atoli wiadomości wyrażają, iż po odprawioney radzie w ienney, wypłynienie wspomnioney eskadry na dalszy czas odłożono.

D O N I E S I E N I A.

Kleynoty różne po niegdys Jozefie Gosławskim pozostałe, z rozkazu C. K. Sądu Słabczkiego Krakowskiego ddtto 22 8bris pod Nrm 13515 wypadłego przez publiczną licytacyę za gotowe pieniądze d. 12 Grudnia r. b. w Krakowie w mieszkaniu niżej podpisanego na ulicy Grodzkiej pod Nrm 86 o godzinie 10 z rana sprzedane będą. Zyczący sobie co nabydź, raczą na tey licytacyi znajdowac się.

Raczynski Komornik Krakowski.

Pieniądze w Pruskiej monecie dukatow 87 w opasku i w sorducie z woreczkiem. Pas trzechkolorowy, po jedney stronie kolor niebieski z czarnemi kwiatkami, po drugiey stronie kolor maiowy z białym, ślāk złoty, po tey samey stronie kolor rużowy z białym, ślāk srebrny, frandzla pół złotey pół srebrney. Czapka z siwymi barankiem szerokim, wierzch niski z guzikiem bez kutasa fioletowy, wspan kitanka piernikowa. Sordut granatowy wpół przechodzouy kitaiem podszyty. Chustka biała perkalowa, druga płucienna. Koszul parę. Poduszka z wspankiem w paseczki niebieskie, poszywka biała, prześcieradło z dwiema literami W. znaczne, zgubione za kościołem Bożego Ciała nie daleko mostu. Ktoby powrócił też rzeczy i pieniądze, zgubione będzie miał w nagrodę 30 dukatow.

Gdy Wysokie C. i C. K. Galicyjskie Gubernium powtórnie nakazać raczyło, ażeby żadna ciężarna kobieta do praktyczney położniczey szkoły w szpitalu S. Łazarza na Wesołej, bez rozwolenia niżej podpisanego nie była przyjmowana, ani mamka bez jego wiedzy prywatnem osobom ustępowana, powinny się przeto tak położnicze, iako też żądający mamki unikając przykrości, do niżej podpisanego zgłosić. W Krakowie d. 14 Listopada 1805.

Fryderyk Kolland,

Doktor medycyny i publiczny Profesor sztuk położniczey, mieszkający w rynku pod Nrm 19 na 2gm piętrze.

Ponieważ wypisany na Syndyka w Oświęcimie z pensją roczną 300 Zł. ryń. na d. 19 Augusta bezskutecznie upłynął; więc się powtórny konkurs na dzień 2go Decembra r. b. wypisuje. Kompetenci życzący sobie tego miejsca, mają się zapatrzeć dekrétami ex linea politica i Judiciali, i prozby swe nawiązać do wspomnianego terminu w C. K. Urzędzie Cyrkularnym Myślenickim złożyć. W Krakowie d. 16. Listopada 1805.

Podług Cyrkularza dnia 25 Novembra 1803, oświadczam się, iż adwokat Ignacy Spytkecki w Krakowie dnia 25 Octobra umarł. Strony więc, których interessa sprawował, mają się do jego dotyczącej instancji tutejszey o wydanie niemu zwierzonych papierow i dokumentow Etc. udać.

Z C. K. Urzędu Cyrkulu Krakowskiego dnia 30 Oktobra 1805.

Podług wysokiego Gubernialnego dekretu ddo 25 8bra konkursu na następujące wakujące miejsca przy tutejszey C. K. Wszechnicy i C. K. Liceum Lwowskim następujących dni utworzone będą.

Na d. 14 9bra przy Fizyce w Lwowie w łacińskim języku z pensją 800 ryń. i promocyą z 900 i 1000 ryń.

Na tym samym dniu miejsce Professora Historji powszechney i narodowey Austriackiej przy Wszechnicy Krakowskiej z pensją 1000 ryń., iako też promocyą do pensy 1100 i 1200 ryń.

Na d. 21 9bra miejsca Professora Matematyki i Astronomii w Krakowie, do czego także dozór Obserwatoryi należy z pensją 1000 ryń. bez promocyi do wyższej pensyi podług nowego planu naznaczoney. gdzie zaś temu Professorowi za dozór Obserwatoryi 500 ryń. rocznie są wyznaczone, także też miejsce Adjunkta przy Obserwatorium z pensją 800 ryń. bez promocyi, do którego, iako i do pierwszego miejsca znanie języka Polskiego jest potrzebne.

Na d. 21 9bra miejsce nadporządkowe języka Niemieckiego i Literatury w Krakowie z pensją 600 ryń bez promocyi.

Także na d. 21 9bra miejsce nadporządkowe Matematyki praktyczney w Krakowie z pensją 600 ryń. bez promocyi, iako też miejsce Professora języka Francuzkiego z pensją 300 ryń. bez promocyi d. 28 9bra.

Na d. 5 Decemb. miejsce Professora nadporządkowego Architektury z pensją 1000 ryń. bez promocyi, iako też Professora języka Włoskiego z pensją 300 ryń. też promocyi.

Miejsce Professora Patalogji i Materia medica w łacińskim języku w Krakowie z pensją 1500 ryń. na d. 16 9bra, miejsce theoretzney medyczney nauki i Kliniki medycznej Chirurgow przy Wszechnicy Krakowskiej w Polskim języku z pensją 1000 ryń. na d. 18 9bra.

Miejsce Prosektora z zawiadowaniem nauki Anatomiczney w Niemieckim i Polskim języku w Krakowie, z pensją 1000 ryń. na d. 19 9bra,

Miejsce Theoretzney i praktyczney Chirurgji, Kliniki Chirurgiczney i Akuszeryi w Polskim języku w Krakowie z pensją 1200 ryń. na d. 19 9bra.

Miejsce Adjunkta nauki lekarzkiej bydłczey w Polskim języku przy Krakowskiej Wszechnicy z pensją 500 ryń. i dla nauki Akuszerskiej w Polskim języku w Lwowie d. 23 Novembra.

Miejsce Professora Prawa Kościelnego przy Wszechnicy Krakowskiej z pensją 1200 ryń. z promocyą do 1400 i 1500 ryń. iako też miejsce Professora Prawa naturalnego, narodow i Kryminalnego przy Lwowskim Liceum z pensją 800 ryń. z promocyą do 1000 i 1200 ryń

Miejsce Professora Prawa Cywilnego iako też Prowincjonalnego z pensją 800 ryń. z promocyą przy Liceum Lwowskim d. 21 9bra.

Którzyby więc z wyrażonych miejsc sobie jedne zyskać chcieli, na wzwysł wyznaczo-
nych terminach do składania Ex. aminu Konkursowego a Jnc PP. Dyrektorow akademii zgłosić
się mają. Z C. K. Wszechnicy Krakowskiej d. 10 gbra 1805.

Dalszy ciąg z strony C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich na rzecz C. K. Fiskusa wzglę-
dem umorzenia kwitow pożyczki wojenney, czyli niebieskimi pospolicie zwanych z r.
1797, 1798, i 1799 Naywyższemu Skarbowi darowanych, a dotąd przez następujące
strony nie oddanych:

	Zł. ryń.	3 kr.	40 4f
Bodzęcin. Jezorko Poddani	—	—	—
detto detto Gromada wsi	—	15	— 45
detto Szerzawy detto	—	14	— 42.
detto Psary Gromada	—	36	— 13 4f
detto Wola Szczegielczowa Gromada	—	21	— —
detto Dąbrowa Gromada	—	28	— 21.
detto Lesna detto	—	29	— 55 4f
detto Sieradzowice detto	—	18	— 22 4f
detto Bronkowice detto	—	12	— 36.
<i>Ex 4to genere hominum.</i>			
Brzyzie, Mokrzański Michał Ekonom	—	5	— 26.
Chybice, Zalewski Wojciech	—	5	— 31.
detto Truk Jakob	—	4	— 46.
Częstocice teraz Ofrowiec, Gościcki Ignacy Ekonom jeneralny	—	45	— —
Czyżow. Masalski Ignacy Ekonom	—	5	— 48.
Daromin. Zawadzki Ekonom	—	5	— 5.
Garbacz. Reymann Dzieci Instruktor	—	6	— —
detto Nowakowski	—	4	— 18.
Gliniany. Piotrowski Adam	—	20	— —
Janowice Baoniste, Uriniecki Tomasz Ekonom	—	5	— 26.
Iwaniska. Miałto i Zydoftwo	—	4	— —
detto Libarczewski Ignacy Dyspozytor z K. byłah	—	5	— 27.
detto Mikluszewski Jozef Dyspozytor z Lopaczewka	—	5	— 27.
detto Straynowski Jan Dyspozytor z Midlowa	—	5	— 27.
detto Czaykowski Jozef Dyspozytor z Tenczy	—	5	— 27.
detto Chnielowski Samuel Dyspozytor z Ujazdu	—	5	— 27.
detto Cichowski Tomasz Piwowar	—	7	— —
Kahary. Bozicki Piotr Ekonom	—	4	— 25.
Kocmirzow. Widecki onufy	—	10	— —
Kunow. Seidel Jan Piwowar	—	10	— 48.
detto Rzemieślnicy	—	3	— 49.
Kurow. Zachrwski Ignacy Ekonom	—	5	— —
Mruszow. Tyborowski Hilary Dzierżawca	—	1	— 33.
Opatow. Meszczanie	—	10	— —
detto Cechy rzemieślnicze	—	60	— —
detto Kozanowski Kupiec	—	8	— 48.
detto Bendela Anafary	—	8	— —
detto Adamowski Jerzy	—	4	— —
detto Banaszowski Lekarz	—	1	— 30.
detto Traczewicz Aptekarz	—	12	— —
detto Obec Zydzowska	—	150	— —
detto Wiśniowski Plenipotent	—	24	— —

Uwaga czyli
Adnotacya.

Zaginęły

(Reszta potem.)

(Przy dzisiejszey Gazecie znajduje się drugi dodatek.)

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W Krakowie dnia 24. Listopada 1805.

D O N I E S I E N I A .

C. K. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Królestwie Galicyi Zachodniej Jmć Xciu Michałowi Radziwiłowi, nieprzytomnemu którego pomieszkanię nie jest wiadome, tudzież Wiktorowi Kiernożyckiemu i Barbarze Kiernożyckiej w Horbowie Cyrkule Bialskim przebywającym, niniejszym ogłoszeniem wiadomo czynią, to jest że do tych Sądów opieka małoletniego Xcis Dominika Radziwiła względem summy 19,600 zł. pol. w złocie dnia 30 Sierpnia r. b. do Nr. 12579, żatobę podała i o pomoc sądową dopraszała się. — Gdy zaś te Sądy dla niewiadomego jego pomieszkania tutejszego sądowego adwokata Hakenszmitta za kuratora z jego szkodą i niebezpieczeństwem ustanowił, z którym tenże rozpoczęty spor stosownie do ustawy na Gallicyą zachodnią przepisanej rozprawi się i ukończonym będzie, oni przez niniejszym ogłoszeniem upominają się, ażeby się w przeciągu 90 dni do excenowania stawili, i dodawemu sobie patronowi prawa swego dowody oddali, lub innego adwokata, z patronem sobie obrali tego sądom wymienili, i podług praw tych środków używali, które do obrony swej sprawy nayskuteczniejsze bydź osądzą, inaczej bowiem szkodę z zaniedbania swej sprawy wyniknąć mogącą samiby sobie przypisać byli winni.

Dan w Lublinie d. 4 Września 1805.

W zatrudnieniu J. W. Prezesa.

Wydrga.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi zachodniej.
Urmowski.

Przez C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Ur. Jan Wendorff, po zmarłym w tutejszych stronach Janie Wendorffie pozostały, w pierwszym małżeństwa łożu z Anieli Gtuchowskiej apłodzony syn, na infancyą kuratora adwokata Konopki spadłszy na się po zmarłym swym oycu sukcesyji uwiadomia się z zaleceniem, ażeby w przyzwoitym terminie deklaracją przyjęcia lub odrzucenia dziedzictwa w tutejszym Sądzie podał, gdyż inaczej pertraktacya tej sukcesyji z kuratorem przedsięwziętą i ukończoną zostanie.

B. Gołaszewski.

Domasławski

Dostenberg.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej.
w Lublinie dnia 17 Września 1805.

Urmowski.

C. K. Sądy Szlacheckie Prowincjonalne Lubelskie w Królestwie Galicyi Zachodniej

nińszszym ogłoszeniem Ur. Jackowi Cieciszowskiemu wiadomo czynią, że Ur. Ludwik Narbut o dozwolenie egzekucyi skryptu na zaspokoienie 250 czer. zł. z prowizyą na dniu 12 Sierpnia 1805 pod N. 11465 żądobę u Sądu tego przeciw niemu podał i o pomoc sądową dopraszał się. — Ze zaś Sąd tutejszy dla niewiadomości i-go pomieszkania, onemu tutejszego sądowego adwokata Obniskiego za kuratora z jego kosztem i niebezpieczeństwem ustanowił, i z tem rozpoczęty spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniej ustaw prowadzonym i ukończonym będzie, zaczem tenże nińszszym Edyktem upomina się, ażeby się w przeciągu dni 90 do excepcyi stawiał, i ustanowionemu patronowi dowody swej sprawy oddał, lub innego adwokata za patrona sobie obrawszy, tego sądowi wymienił, zgoła niczego, co tylko do poparcia swej sprawy skutecznym, a prawem jest dozwolone, czynić niezaniebdał, gdyż inaczey wyniknąć mogące, z zaniebdania nie mieć skutki samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie dnia 26 Sierpnia 1805.

B. Gołaszowski.

Władich.

Dornfeld.

*Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich.
Urmowski.*

C. K. Sądy Szlacheckie Prowincjonalne Lubelskie w Królestwie Galicyi zachodniej Ur. Maryannie pierwszych ślubow Butlerowoy powrotnych Frankowski nińszszym obwieszczeniem wiadomo czynią, że Ur. Ignacy Korzeniowski o zapłcenie summy 275 czer. zł. z prowizyą na dniu 20 Września r. b. pod Nrem 13812, żądobę przeciw niemu u Sądu tego podał i o pomoc sądową dopraszał się. — Ze zaś Sąd tutejszy dla niewiadomości iey pomieszkania oneyże tutejszo Sądowego adwokata Hylińskiego z iey kosztem i niebezpieczeństwem za kuratora ustanowił, i z tem rozpoczęty spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniej ustaw prowadzonym i ukończonym zostanie, zaczem taż nińszszym obwieszczeniem upomina się, ażeby się w przeciągu dni 90 do excepcyi stawiała i ustanowionemu patronowi dowody swej sprawy oddała, lub też innego adwokata za patrona sobie obrawszy tego Sądowi wymieniła i zgoła żadnych, które tylko do poparcia swej sprawy skutecznymi bydy sądzi i prawem są dozwolone niezaniebdała środków, gdyż inaczey wyniknąć mogące z zaniebdania szkody samaby sobie przypisać była winna. Dan w Lublinie d. 25 Września 1805.

B. Gołaszewski,

Domastowski.

Deßenberg.

*Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubel. Galicyi Zachodniej.
Urmowski.*

Przez C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie na prozbę tutejszego adwokata Pawła Dya-czyńskiego jako ustanowionego massy po zmarłym Antonim Świateckim pozostałej kuratora wszystkim w ogólności sukcesorom tegoż zmarłego spadła ta na nich sukcesyji nińszszym obwieszczeniem stosownie do §§. 624, 626 i 627 Zbioru sądowego Części II. wiadomo się czyni z zaleceniem, ażeby w przeciągu roku jednego i niedziel sześciu deklaracyą przyięcia dziedzictwa po zwyżrzeczonem Świateckim pozostałego z dowodami, iż są jego sukcesorami, w tutejszym Sądzie złożyli tym pewnie, gdy inaczey po upłynieniu tego terminu dziedzictwo to C. K. Rikusowi przysądzone będzie. Dan w Lublinie d. 14 Października 1805.

B. Gołaszewski.

Gryszceki.

Dornfeld.

*Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi zachodniej.
Urmowski.*

Przez C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie nińszszym ogłoszeniem wierzy-ciele zmarłej Katarzyny Radeckiej, Joanny Jezierskiej i Dominika Radeckiego, tak do dóbr Charleza i Grabianowic, iako też i Woli Byłtrzyckiej ubiegający się z nięysc swych po-

mieszkań niewiadomi przywołują się, ażeby do komisji i końcem ukoniecznienia podziela mas-
sy za sprzedż rzeczonych dóbr z ożoney z wszystkimi wierzycielami przedsięwziętej bydż
mającej d. 10 Stycznia 1806 roku o godzinie 9 z rana w tutejszym Sądzie stawili się; wraz
tymże wierzycielom oznacza się, iż im, gdyby przedsięwzięta bydż mająca komplancya do
skutku nie przysłała, na insynucyą praw małoletnich Radeckich do dóbr Bystrzyckiey Wo-
li, przez kuratora ich adwokata R. tyńskiego na dniu 29 Kwietnia r. b. podaną co do punktu
deklarować się należy wierzycielom zaś prawa iakieżkolwiek do dóbr Charleza i Grabianowic
mającym, a dotąd nie insynuowanym zaleca się, ażeby w tymznaczonym terminie prawa
swe insynuowali, i z tych iak należy wywiedli się pod rygorem, iż stosownie do nawyż-
szych rozporządzeń ddtto 22 i 30 Sierpnia 1797 roku złożoną za sprzedane dobra maffa mię-
dzy tych wierzycieli, którzy z praw swych do rzeczoney substancyi wywiedli się, z ich niebez-
pieczeństwem podzieloną zostanie. Dan w Lublinie d. 24 Września 1805.

B. Gołaszewski.

Doštenberg.

Dornfeld.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Lubelsk. Galicyi Zachodniej.
Urmowski.

C. K. Sądy Szlacheckie Prowincyonalne Lubelskie w Królestwie Galicyi Zachodniej ni-
niejszym Edyktem Ur. Maryannie pierwszych ślubow Butlerowej, powtornych Frankowską
uwiadomiał: że Ur. Ignacy Korzeniowski o zapłaceniu summy 7700 zł. pol. na dniu 20
Września r. t. pod Nrm. 13841 żatobę przeciw niej u Sądzie tego podał, i o pomoc sądową
dopraszał się. — Ze zaś Sąd tutejszy dla niewiadomości iey pomieszkania, oneyże tutejszo
sądowego adwokata Chylińskiego za kuratora z iey niebezpieczeństwem i kosztem ustanowił,
i z tem rozpoczęty spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniej praw prowadzonym i
ukończonym zostanie, zaczem też niniejszym Edyktem upomina się, ażeby się w przeciągu
dni 90 do excepcyi stawiała, ustanowionemu patronowi dowody swey sprawy oddała, lub też
innego adwokata za patrona sobie obrawszy, tego Sądowi wymieniła, zgoda wszystkich, iak-
kie tylko do poparcia sprawy swey skutecznemi bydż sądzi i prawem są dozwolone, użyła
środkow, gdyż inaczey wyniknąć mogące z zaniedbania sprawy nie mite skutki samaby sobie
przypisać była winna. Dan w Lublinie d. 25 Września 1805.

B. Gołaszewski.

Domasławski.

Doštenberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Lubelsk. Galicyi Zachod.
Urmowski.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie w Królestwie Galicyi Zachodniej Ur. Maryannie pier-
wszych ślubow Butlerowej, powtornych Frankowską niniejszym obwieszczeniem wiadomo
czynią, że Ur. Ignacy Korzeniowski o zapłaceniu 36 czeu zł. i 852 zł. pol. z prowizyami n. d. 20
Wrześ. 1805 pod Nrm. 13813, żatobę przeciw niej u Sądzie tego podał i o pomoc sądową dopra-
szał się. — Ze zaś Sąd tutejszy dla niewiadomości iey pomieszkania, oneyże tutejszo
sądowego adwokata Chylińskiego z iey kosztem i niebezpieczeństwem za kuratora ustanowił,
i z tem rozpoczęty spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniej praw prowadzonym i
ukończonym zostanie, zaczem też niniejszym obwieszczeniem upomina się, ażeby w przecią-
gadni 90 do excepcyi stawiała się i ustanowionemu patronowi dowody swey sprawy oddała,
lub innego adwokata za patrona sobie obrawszy, tego Sądowi wymieniła, zgoda ażeby żadnych,
iakie tylko do poparcia swey sprawy skutecznemi bydż sądzi, i prawem są dozwolone nie
zaniedbała środków, gdyż inaczey wyniknąć mogące z zaniedbania niemite skutki samaby so-
bie przypisać była winna. Dan w Lublinie dnia 2. Września 1805.

B. Gołaszewski.

Gruszecki.

Dornfeld.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod.
Urmowski.

C. i C. Kr. Prowincjonalne Sądy Szlacheckie Krakowskie wszystkim, którym o tem wiedzieć należy, Edyktem niniejszym wiadomo czynią: że Jego Ces. i C. K. Mość, na Rekurs Pani Antonilli z Czarnockich Zborowski, przeciw zażekretowanemu na nią w dwóch instancjach majątku rozpraszaniu, wnieiony tak C. K. Sądow Szlacheckich tutejszych rezolucyą dnia 18 Sierpnia 1804 roku jako i zatwierdzającą rezolucyą C. K. uniwersalnego Apellacyi Trybunału dnia 29 Stycznia 1805 roku wydaną, co do punktu ogłoszenia iey za rozproszycielkę i ustanowienia iey zastępcy w ten sposób odmienioną byż mającą znalazł: iż ogłoszenie Pani Rekurrentki Antonilli z Czarnockich Zborowski za rozproszycielkę majątku miejsca nie ma. W Krakowie d. 14 Sierpnia 1805.

Jozef de Nikorowicz.

W. Lichocki.

Sterneck.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej.

Elsner.

C. i C. Kr. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej Edyktem niniejszym wiadomo czynią: że Izabella Małachowska w kurateli Cesarzkich i C. Kr. Sądow tych zostająca dnia 25 miesiąca Czerwca 1804 roku w Warszawie bez testamentu umarła, wszyscy zatym, którzy do dziedzictwa po iey prawo mieć rozumieją, szczególnież z P. Michał Czacki, P. Antonina z Czackich Krasińska, P. Karolina Stecha i P. Jozef Stecki mniemają zmarłej sukcesorowie nieprzytomni, i o których miejscu mieszkania nie ma wiadomości, tym końcem wzywają się: ażeby stosownie do §. 625 Części II. Ustawy Cywilney aż do ostatniego Grudnia 1808 roku lub wcześniej, jeżeli pertraktacyą majątku przedzey ukończoną mieć pragną, do obietca rzonego dziedzictwa deklarowali się, i prawa swego do dziedzictwa tym pewnie dowiedli, gdyż inaczey ten za dziedzica uznany będzie, któremu, z ubiegających się do dziedzictwa, prawo naywięcey sprzyia; z ostrzeżeniem jednak prawa dziedzictwa w całości, którego prawem dziedzicowi w terminie prawem przepisanyu żądać wolno,

W Krakowie dnia 14 Października 1805.

Jozef de Nikorowicz.

Hrabia de Bubna.

Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

Elsner.

Ces. i C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznymują tym Edytem Panu Ignacemu Dembińskiemu i Katarzynie z Gostkowskich małżonkom: że Pani Maryanna z Moszyńskich Dembińska u Sądow tych — o wykazanie hypoteki na summy 200,000 i 400,000 zł. pol. — żalobę na nich podała, i o pomoc Sadu, ile sprawiedliwość wymaga prosiła. — Gdy zaś Sądy te nie mając wiadomości gdzie oni reżają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduią się, onymże Dembińskim małżonkom adwokata tutejszego Zarzeckiego z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten, stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisanyu rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest dnia 20 Stycznia 1806 roku o godzinie 10 z rana sami staneli, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego Sądow tutejszym wymienili, i według przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swey sprawy za nayskuteczniejsze osądzą; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie podług opiewa C. K. praw przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels, S. P. R. Kawaler.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie d. 14. Oktobra 1805.

Scheranz.